HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

קרבנות ציבור. כ״ז כולם זכרים לרובן עולות ועולה זכר הוא ואין ליבור מביאין שלמים אלא כבשי עצרת דזכרים הן ומטותות שלהן שעירים כדכתיב בבולהו [ט] ושעיר חטאת אחד: **קרבנות היחיד חייבין באחריותן.** כלומר י״ט מהן מאותן שקבוע להן זמן שאפי׳ עבר זמנם חייבין להקריבן [כ״א] כגון קרבן [כ״ז] עולת יולדת (וקרבנה) וקרבנות מצורע אם עבר שמיני שלו יכול להקריבו לאחר זמן אבל קרבנות ציבור שיש להן זמן אם עבר זמנם בטל קרבנן כדמפרש בגמ׳: **משקרב הזבח.** שאם קרב הזבח בזמנו ולא קרבו נכסים עמו חייבין להקריבם אפי׳ מכאן ועד עשרה ימים כדמפרש בגמ׳: **חציבי כהן גדול.** דזמין שבת וטומאה דכתיב בה מנחה תמיד [כ״ב] הרי היא לך כמנחת תמידין בשילהי [התכלת] במנחות (דף נ:): **פר יום הכיפורים.** פרו של אהרן: **אלא שזמנו קבוע.** כלומר אין הטעם תלוי אלא בקביעות [כ״ג] זמן אומן שזמנן קבוע שאם עבר הזמן אין להן תשלומין דומין שבת וטומאה אפילו דיחיד וכל שאין להן זמן קבוע אינם דומין שבת וטומאה ואפי׳ ליבור כגון פר העלם דבר של ליבור ושעירי עבודת כוכבים: **גמ׳ עיקר זיבחא.** הקדש ראשון: **אפי׳ חימא רבנן.** לית להו ולד עושה תמורה: **בין בזכרים בין בנקבות.** משמע כל קרבן שחייב היחיד להביא [כ״ד] בין זכר בין נקבה: **הא איכא עולת העוף.** תירוצא הוא: **אשם.** הוי זכר דכתיב [כ״ה] ולא נכבשה: **מאי ניהו שלמים.** אבל שלמי לבור זכרים הם דכתיב בהו (ויקרא כג) ושני כבשים בני שנה לזבח שלמים. [כ״ו] זבחי שלמי לבור בני שנה עלרת: **מנא הני מילי.** דקרבנות לבור אין להן תשלומין: **דבר יום ביומו.** במוספי המועדים משתעי בפרשת שור או כשב דכתיב אלה מועדי ה׳ [כ״ז] מקראי קדש וגו׳ להקריב אשה [כ״ח] ואיזה אשה [כ״ט] מקריבין במועד יותר משאר ימים הוי אומר מוספין: **שכל היום כשר למוספין.** ובלבד [ל״א] [ל״ב] שיקדמו מוספין לתמיד של בין הערבים דאמר (ביומא דף נג.) עליה השלם כל הקרבנות כולן: **מנחתם ונסכיהם** [ל״ג] **אפי׳ בלילה ואפי׳ לאחר.** אם קרב הקרבן בזמנו ואפי׳ מכאן ועד עשרה ימים ולעולם ובלא נזדמנו לו קמ״ל [ל״ד] מיירי: **מלבד שבתות ה׳.** דהכי כתי׳ זבח ונסכים דבר יום ביומו מלבד שבתות ה׳ [ל״ה] ומשום דדרשינן קמוכים [ל״ו] ומשום דדרשינן קמוכים [ל״ז] דבר יום ביומו מלבד אותן שבת אינו נקרב אלא בשבת אחמתא דתמיד הוא דקרבן נסכים